

застосування майже в кожній галузі, змінивши спосіб життя та роботи людей. Все більше підприємств інтегрують сучасні інформаційні технології у свої стратегії управління та організаційні структури управління.

Таким чином, організаційну структуру можна вважати оптимальною, якщо стратегічно важливі сфери діяльності відповідають або близькі до виділених функціональних підрозділів, а також низька потреба в координації діяльності підрозділів.

Література

1. Петрович Й. М., Новаківський І. І. Шляхи модернізації організаційно-виробничих структур в умовах становлення мережевої економіки. Проблеми економіки та управління, 2017. Випуск 4, номер 873, С. 3-12.
2. Kasych A., Horak J., Glukhova V., Bondarenko S. The Impact of Intellectual Capital on Innovation Activity of Companies. Quality Access to Success, Vol. 22, No. 182 - June 2021, pp. 3-9. URL: https://www.calitatea.ro/assets/arhiva/2021/QAS_Vol.22_No.182_Jun.2021.pdf
3. Kasych A., Suler P., Rowland Z. Corporate Environmental Responsibility Through the Prism of Strategic Management. Sustainability. 2020, 12 (22). URL: <https://www.mdpi.com/2071-1050/12/22/9589>.
4. Thompson, J.L. & Strickland, A.J., 1999. Strategic management, Richard D Irwin, New York. 1059 p.
5. Yang S., Heb Z., Li X. Enterprise Management Models and Modernization of Enterprise Management. Proceedings of the 2023 5th International Conference on Economic Management and Cultural Industry (ICEMCI 2023), Advances in Economics, Business and Management Research 276, https://doi.org/10.2991/978-94-6463-368-9_23

УДК 658.4

Балашенко К.П., здобувач освіти,
Цалко Т. Р., науковий керівник, к.е.н., доц.
Київський національний університет
технологій та дизайну

АНАЛІЗ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Актуальність проблеми : У час посилення внутрішньої та зовнішньої конкуренції на ринку праці підприємства втрачають свою працездатність та опиняються на межі банкрутства у зв'язку з непродуманою фінансовою політикою. Тобто, підприємства часто стикаються з труднощами у продовженні свого функціонування через неправильний розділ свого бюджету, а також джерел його утворення. Виходячи з цього, постає питання

щодо створення методики оцінювання та аналізу фінансового стану підприємства, як основа їх подальшого ефективного функціонування.

Огляд основних досліджень та публікацій: Досить велика кількість авторів присвятили свої роботи темі проблеми керування фінансовим станом підприємства та ефективності оцінки його фінансового стану, серед цих авторів особливо виділені праці Г.І. Кіндрацької, А.Г. Загородного, Г.І. Андреева, П.Я Поповича та багатьох інших. Авторам, що я вказала вище вдалось досить успішно розділити між собою напрямки, що приймають участь у аналізі фінансового стану підприємства та напряду впливають на результати, що є більш правильними та доступними до розуміння. До кожного показники було вказано пояснення та шляхи, за допомогою яких його можна покращити у майбутньому.

При цьому, слід зауважити, що велика кількість питань практичного та теоретичного характеру є досить дискусійними, не може сформуватись єдина думка щодо одного з підходів для здійснення фінансового аналізу підприємства та є не уніфікованою як система показників оцінки діяльності.

Метою даного дослідження є аналіз інформації у публікаціях, що спрямовані на тему оцінки фінансового стану підприємства, дає нам можливість визначити, що їх фінансовий стан характеризується низкою сумісних параметрів, що виділяють у собі: наявність, розміщення та використання фінансового ресурсу підприємства [1]. Оцінка цих параметрів є необхідною для ефективного керування підприємством, для розміщення та використання його ресурсів.

Задля досягнення мети аналізу можуть застосовуватись різні методи аналізу. Методи фінансового аналізу – це комплекс науково-методичного інструментарію для оцінки фінансового стану підприємства [2]. При аналізі інформації авторів, що представлені у джерелах, які активно займались дослідженням даного питання є можливість визначити наступні методи оцінки фінансового стану підприємства: коефіцієнтний; комплексний; інтегральний; беззбитковий; рівноважний.

Метод коефіцієнтів передбачає аналіз системи коефіцієнтів, які відображають різні аспекти фінансової діяльності підприємства та ураховують вплив як внутрішніх, так і зовнішніх факторів на його фінансове становище. У таблиці 1.1 представлена система показників та коефіцієнтів для оцінки фінансового положення підприємства за допомогою методу коефіцієнтів [3].

Таблиця 1.1

Напрямок	Коефіцієнти
Ліквідність	Коефіцієнт абсолютної ліквідності Коефіцієнт загальної ліквідності Коефіцієнт критичної ліквідності
Рентабельність	Коефіцієнт рентабельності активів Коефіцієнт рентабельності реалізації Коефіцієнт власного капіталу

Фінансова стійкість	Коефіцієнт автономії Коефіцієнт фінансового ризику Коефіцієнт концентрації позикового капіталу
Ділова активність	Коефіцієнт оборотності активів Коефіцієнт оборотності власного капіталу Коефіцієнт оборотності основних засобів

Комплексний метод дозволяє ідентифікувати області діяльності підприємства, де виникають проблеми, і досліджувати їх причини. Це значна перевага цього методу. Проте він також має свої недоліки. Так само як і попередній метод, він вимагає багато часу та не має стандартних значень більшості показників, що обмежує його застосування на практиці, особливо у випадку оперативної оцінки фінансового стану підприємства. На схемі оцінки фінансового стану підприємства за комплексним підходом показано на рис. 1.1.

Рис. 1.1 Показники комплексної оцінки фінансового стану підприємства

Щодо інтегрального методу аналізу фінансового стану підприємства, його слід застосовувати у випадку, коли підприємство бажає оцінити свій фінансовий стан одним комплексним показником. Під час цього методу обчислюється інтегральний показник на основі узагальнюючих показників, таких як рівень платоспроможності, фінансова незалежність та якість активів підприємства [4]. Перевагами цього методу є можливість доповнення інтегрального показника будь-якою кількістю аналітичних напрямків та коефіцієнтів, що дозволяє відслідковувати ситуацію в будь-який момент.

Однак недолік полягає у виникненні певної неузгодженості між поняттями "платоспроможність" та "ліквідність". Загальні показники

інтегрального методу оцінки фінансового стану підприємства наведені на рис. 1.2.

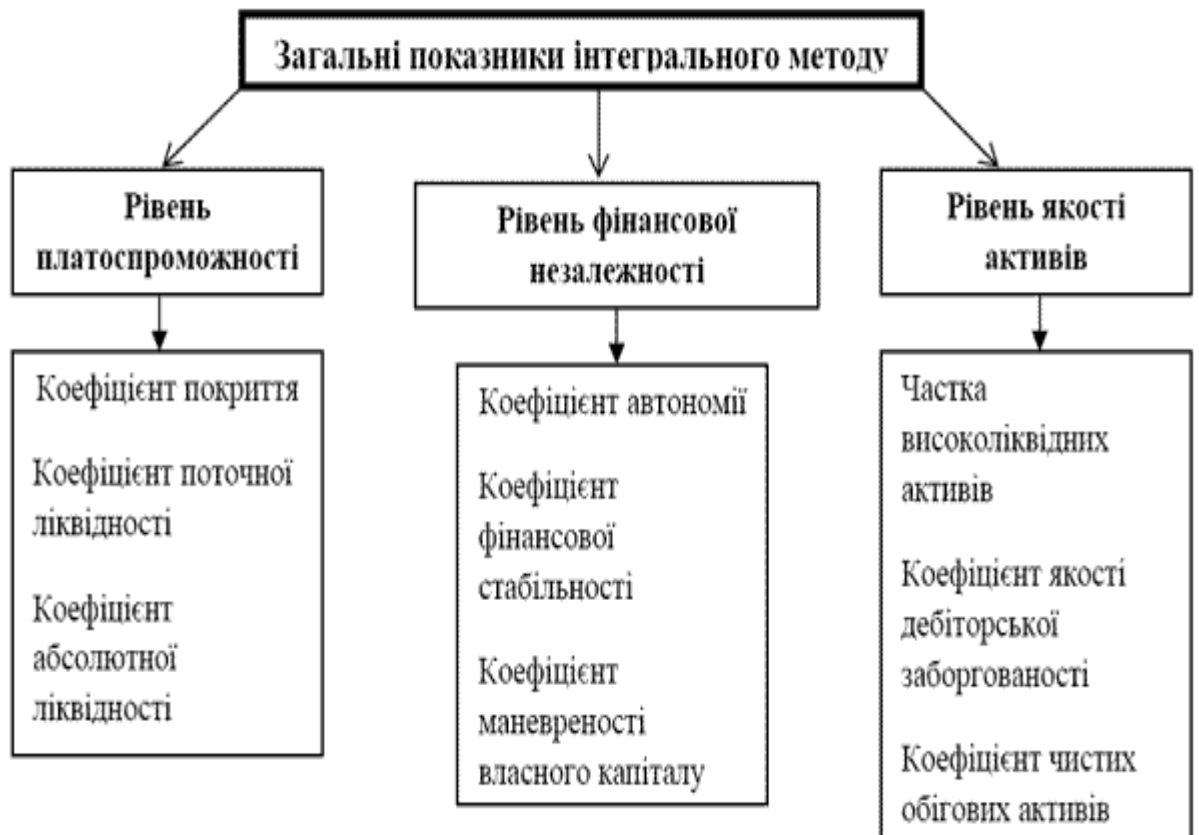

Рис. 1.2 Загальні показники інтегрального методу

Безбитковий метод ґрунтується на значенні операційного важеля у формуванні результатів підприємства та можливості управління його витратами й результатами для досягнення необхідних показників безбитковості виробництва. У цьому випадку, критерієм оцінки фінансового стану підприємства є запас фінансової міцності, тобто виторг від реалізації, що залишається після досягнення рентабельності. Таким чином, чим вищий запас фінансової міцності у відсотках, тим більш стійкий фінансовий стан підприємства [5].

Перевагою цього методу є включення безбитковості, яка є основною складовою діяльності підприємства, разом із витратами, що робить його актуальним та практичним.

Недоліком є невідповідність з іншими аспектами оцінки, такими як конкурентоспроможність, кредитоспроможність, ринкова та ділова активність, що вимагає подальшого розвитку.

Рівноважний метод базується на понятті ліквідності та оцінці фінансового стану підприємства з погляду досягнення рівноваги між ліквідними потоками у сферах господарсько-інвестиційної та фінансової діяльності. Перша зона виступає як джерело залучення коштів, а друга - як сфера витрат. Ліквідні грошові потоки, що формуються та витрачаються в цих сферах, називаються результатами відповідно господарської та

фінансової діяльності. Рівність між цими результатами створює ситуацію ідеальної фінансової рівноваги підприємства, коли сукупний результат обох діяльностей дорівнює нулю.

У підсумку, фінансовий стан підприємства є складним поняттям, що впливає зі взаємодії всіх елементів системи фінансових відносин підприємства. Він визначається сукупністю виробничо-господарських факторів і характеризується системою показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів.

Ця діяльність характеризується забезпеченістю фінансовими ресурсами, доцільним їх розміщенням та ефективним використанням, а також фінансовими взаємовідносинами з іншими юридичними та фізичними особами, платоспроможністю та фінансовою стійкістю.

Отже, було розглянуто п'ять основних методів аналізу фінансового стану підприємства, кожен з яких має свої переваги і недоліки. Коефіцієнтний, комплексний та інтегральний методи є більш трудомісткими, а беззбитковий та рівноважний - швидшими, хоча й вони не враховують всі аспекти діяльності підприємства.

Для забезпечення достовірності даних і прийняття управлінських рішень рекомендується використовувати коефіцієнтний або комплексний метод, оскільки вони найбільш повно відображають всі сфери діяльності підприємства, розглядаючи їх як взаємопов'язану систему рухів фінансових ресурсів.

Література

1. Фінанси підприємств / [А.М. Поддєрьогін, М.Д. Білик, Л.Д. Буряк, С.О. Булгакова та інші]: під ред. А.М. Поддєрьогіна. – [6_е вид.] – К. : КНЕУ, 2006. – 552 с.
2. Кіндрацька Г.І., Білик М.С., Загородній А.Г. Економічний аналіз: Підручник / За ред. проф. А.Г. Загороднього. – 3-тє вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2008. – 487 с. ISBN 978-966-346-592-0
3. Мних Є.В. економічний аналіз: Підручник: Вид. 2-ге, перероб. та доп. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. – 472 с.
4. Варланов Ю.Ю., Варланов О.Ю. «Моделювання фінансового стану підприємств: сутнісний підхід до інтегрованої оцінки» Журнал «Економічні науки» Випуск 59, ст. 139-146
5. Олексів І.Б., Фещур Р.В. «Проблеми аналізу та оцінки фінансового стану підприємства» Журнал «Економічний вісник» Випуск 68, ст. 256-263